



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1349/2023
13.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Тајане Вуковић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Нешића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К. По4. бр. 131/22 од 14.07.2023. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж1. бр. 760/23 од 13.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Нешића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К. По4. бр. 131/22 од 14.07.2023. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж1. бр. 760/23 од 13.11.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К. По4. бр. 131/22 од 14.07.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци, а изречена му је и мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности, односно забрана вршења дужности директора или в.ф. директора образовних установа и свих дужности и делатности везаних за одлучивање о правима, обавезама и одговорностима запослених у трајању од 5 година по правноснажности пресуде, у коју се не урачунава време проведено на издржавању казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, те да плати суду на име паушала износ од 15.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Кж1. бр. 760/23 од 13.11.2023. године делимично је усвојена жалба окривљеног АА, и пресуда Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К. По4. бр. 131/22 од 14.07.2023. године је преиначена само у делу одлуке о казни, на тај начин што је Апелациони суд у Нишу окривљеног АА за учињено продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика за које је оглашен кривим првостепеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од 3 месеца, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује без примене електронског надзора, које просторије окривљени не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док су жалба браниоца окривљеног у преосталом делу и жалба Вишег јавног тужиоца, Посебно одељење за сузбијање корупције у Нишу у целисти, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Мирослав Нешић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу (члан 488. став 1. ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Нешића је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на тај начин што је окривљени оглашен кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика иако према опису радње извршења која му је стављена на терет иста представља прекршај у смислу одредбе члана 191. став 1. тачка 10. Закона о основама система образовања и васпитања.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване.

Исти наводи су већ бити предмет оцене другостепеног суда о чему је другостепени суд на страни 3. пасус 4. и пасус 5. и страна 4. пасус 1. образложења

пресуде дао довољне и јасне разлоге које и овај суд прихвата и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да нижестепени судови нису доказали постојање умишљаја на страни окривљеног, посебно с обзиром на чињеницу да је окривљени био принуђен да у недостатку високог стручног кадра запосли мање стручно лице, при чему је ББ била једино незапослено лице са високом стручном спремом у ..., а на који начин бранилац суштински оспорава утврђено чињенично стање, те указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога бранилац у захтеву наводи да побијане пресуде немају разлога о одлучним чињеницама, а дати разлози су нејасни и противречни на који начин је учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац је даље у поднетом захтеву за заштиту законитости указао да је побијаним пресудама учињена и повреда члана 36. Устава Републике Србије, односно да је повређено Уставно право на једнаку заштиту права и на правно средство, као и члана 32. став 1. Устава Републике Србије јер суд није на правичан начин одлучио о правима и обавезама нити о основаности сумње и оптужбама против окривљеног.

Одредбом члана 484. прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење, а у случају из члана члан 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Имајући у виду да бранилац окривљеног у захтеву указује на учињене повреде Устава, али уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку којом је утврђена повреда људских права окривљеног, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Са изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић